

Λόγος στήν Κυριακή τῶν Φώτων (Ἅγιος Λουκάς ὁ ἰατρός Ἀρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἁγ. Λουκάς Συμφερουπόλεως & Κριμαίας ὁ ἰατρός / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ὁρθοδοξία καὶ Ὁρθοπραξία](#)

Τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῶν Θεοφανίων περιέχει ἕναν λόγο τοῦ Χριστοῦ μεγάλης σπουδαιότητος. Σ' αὐτὸν τώρα θέλω λίγο νά στρέψω τὴν προσοχή σας.

Τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γεγονότος τῆς Θεοφάνειας τοῦ Κυρίου προηγεῖται κήρυγμα στίς ὄχθες τοῦ Ἰορδάνη ποταμοῦ, τοῦ Ἰωάννου, τοῦ Προδρόμου τοῦ Κυρίου, τοῦ μείζονος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων πού γέννησαν ποτέ οἱ γυναῖκες. Τὸ φλογερὸ του κήρυγμα τῆς μετανοίας γιὰ τὸ ὁποῖο προετοιμαζόταν εἴκοσι ὀλόκληρα χρόνια στὴν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας τραβοῦσε πρὸς αὐτὸν μεγάλο πλῆθος ἀνθρώπων. Ὁ πύρινος λόγος τοῦ κηρύγματός του ἔκαιγε τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους βάπτιζε στά νερά τοῦ Ἰορδάνη καθαρίζοντας τίς ἁμαρτίες τους.

Τὴν μεγάλη ἐκείνη ἡμέρα μὲ πολλὴ ἔκπληξη παρατήρησε ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων πού ἔρχονται γιὰ νὰ βαπτιστοῦν βρίσκεται καὶ Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον μέχρι τότε δέν εἶχε γνωρίσει ἀλλὰ περὶ τοῦ ὁποῖου τοῦ εἶχε ἀποκαλυφθεῖ ὅτι θὰ βαπτίζει μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Καὶ ἀφοῦ ἔπεσε στά πόδια του, τοῦ εἶπε μὲ δέος: «ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ Σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχη πρὸς μέ;» (Μτ. 3, 14).

Ἐμεῖς, πού ἤδη εἴμαστε βαπτισμένοι ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί, δέν θά μπορούσαμε νά καταλάβουμε γιατί ὁ ἀναμάρτητος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πῆγε στό δοῦλο του τὸν Ἰωάννη καὶ ζήτησε νά βαπτιστεῖ ἀπὸ αὐτὸν μὲ τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας γιὰ νά τοῦ ἀφεθοῦν οἱ ἁμαρτίες του, τὶς ὁποῖες δέν εἶχε, ἂν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς δέν μᾶς τὸ ἔλεγε ἀπαντώντας στὴν ἐρώτηση τοῦ Προδρόμου τὸ ἐξῆς: «ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην» (Μτ. 3, 15).

ὦ, Κύριε μας! Σὲ προσκυνοῦμε ἐσένα καὶ τὸν Πρόδρομό Σου καὶ Σὲ εὐχαριστοῦμε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μας γιὰ τὸ ὅτι μᾶς ἔμαθες νά σεβόμαστε καὶ νά τιμᾶμε «πᾶσαν δικαιοσύνην» καὶ νά μισοῦμε τὴν ὁποιαδήποτε ἀδικία, διότι ἐκείνη προέρχεται ἀπὸ τὸν διάβολο. Κάθε δικαιοσύνη, ἄκομα καὶ ἡ πιὸ ἀσήμαντη δίκαιη πράξη, εἶναι εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Θεό. Ἔλαβες τὸ βάπτισμα ἀπὸ τὸν Ἰωάννη στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ γιὰ τὴν ἄφεση ἁμαρτιῶν διότι ἤθελες νά ἐκπληρώσεις ὅ,τι προβλέπει τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Ἡ κατάδυση στά νερὰ τοῦ Ἰορδάνη ἀποτελοῦσε σφράγισμα τῆς μετανοίας γι' αὐτούς πού ἔρχονταν νά βαπτιστοῦν. Διότι γιὰ τὴν ὀλόκαρδη μετάνοια, αὐτὸς πού δεχόταν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη, λάμβανε ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν του.

Τὸ βάπτισμα ὅμως αὐτὸ δέν ἀνακαίνιζε τὸν ἄνθρωπο καὶ δέν ἦταν γι' αὐτὸν μία δευτέρα γέννηση, ὅπως αὐτὸ γίνεται στό μεγάλο μυστήριό τοῦ βαπτίσματος, μὲ τὸ ἅγιο Πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖο βαπτίζομαστε ἐμεῖς οἱ χριστιανοί. Ἦταν λοιπὸν δίκαιο τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. Δέν μίλησε ὅμως μόνο γι' αὐτὴν τὴν δικαιοσύνη, ὁ Σωτῆρας μας στὸν Ἰωάννη γιὰ νά τὸν καθησυχάσει καὶ νά λύσει τὴν ἀπορία του, ἀλλὰ γιὰ τὴν πᾶσα δικαιοσύνη, δηλαδή γιὰ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὸν Θεῖο λόγο του ἀγίασε καὶ εὐλόγησε τὴν κάθε ἀλήθεια καὶ συνεπῶς κατέκρινε τὴν ὁποιαδήποτε ἀδικία.

Σκεφτεῖτε, ἀγαπητοί μου, ἄνθρωποι τοῦ ἰδίου μὲ μένα πνεύματος, κοινωνοί τοῦ μικροῦ ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ, πόση ἀδικία ὑπάρχει στὸν κόσμο! Πόσο μεγάλη ἁμαρτία εἶναι ὁ πόλεμος, ὅταν οἱ λαοί, ἀκόμα καὶ οἱ χριστιανικοὶ λαοί, ἐξοντώνουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον! Ἐάν ὁ φόνος ἐνδὸς μόνο ἀνθρώπου σὲ πολλοὺς λαοὺς τιμωρεῖται μὲ θάνατο, τότε πῶς ὁ Κύριος θά τιμωρήσει αὐτοὺς πού εὐθύνονται γιὰ τὸ φόνο δεκάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων; Ἡ ὁποιαδήποτε ἁμαρτία εἶναι ἀδικία καὶ ὁ πόλεμος εἶναι ἡ ἐσχάτη ἀδικία τὴν ὁποία ὅλοι μας πρέπει νά τὴν μισοῦμε.

Μεγάλη ἀδικία ὑπάρχει στά κράτη ἐκεῖνα ὅπου ἡ γῆ, πού δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἰδιαίτερα σ' αὐτούς πού τὴν καλλιεργοῦν, δέν ἀνήκει στὸν λαὸ καὶ στό κράτος ἀλλὰ σ' ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους πού ἔχουν ἐξουσία, πού τοὺς τὴν δίνει τὸ χρῆμα. Καὶ πόση ἀκόμα ἀδικία ὑπάρχει στίς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμα καὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ μελῶν τῆς ἴδιας οἰκογένειας. Ἡ

ἀδικία αὐτὴ χαροποιεῖ παρὰ πολὺ τὸ διαβολο. Δέν ἦταν ἔτσι τὰ πράγματα στὴν ἐποχὴ τῶν ἀποστόλων, μεταξὺ τῶν πρώτων χριστιανῶν. «Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν» (Πράξ. 4, 32-35).

Δέν εἶναι μόνο ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλεῖο τῆς σημερινῆς ἐορτῆς. Ἡ Βάπτισμα τοῦ Κυρίου μας ἔχει γιὰ μᾶς ἐπίσης ὑψιστὴ σημασία διότι ἔχουμε τὴν φανέρωση τῆς Ἁγίας Τριάδος. Τὴν στιγμὴ πού ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινε ἀπὸ τὸ νερὸ πάνω, ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ Πατέρα πού μαρτυροῦσε γιὰ τὸν Υἱὸ του λέγοντας: «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.» (Μτ. 3, 17). Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο «ἐν εἶδει περιστερᾶς» κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πάνω στό κεφάλι τοῦ προαιωνίου Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐχει μεγάλη σημασία αὐτὴ ἡ Θεοφάνεια, ὅπως ἀλλιῶς ὀνομάζεται ἡ ἐορτὴ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου. Ὁ ἴδιος, ὁ τρισυπόστατος Θεὸς, φανέρωσε τὴν θεότητα τοῦ Δευτέρου Προσώπου του, τοῦ ἐνσαρκωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς-Πατέρας καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σὰν νὰ παρουσίασαν στὴν ἀνθρωπότητα τὸν Σωτῆρα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Δέν ἀρκοῦν αὐτὰ σ' ἐκείνους πού δέν πιστεύουν στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό; Δέν τοὺς συγκινεῖ ἡ Θεία του διδασκαλία, μὲ τὴν ὁποία δέν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ καμμία ἀνθρώπινη; Δέν τοὺς ἀρκοῦν τὰ θαύματά του μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Χριστὸς ἐπιβεβαίωσε τὸ κήρυγμά του; Δέν τοὺς φτάνει τὸ ὅτι τὸ κήρυγμά του τὸ σφράγισε μὲ τὸ Τίμιο Αἷμα του πάνω στὸν φοβερὸ σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ; Καὶ τὸ ὅτι ἀναστήθηκε τὴν τρίτη ἡμέρα μετὰ τὸ θάνατό του, καὶ πού γιὰ σαράντα ἡμέρες, μετὰ τὴν ἀνάστασή του, φανερώθηκε πολλὰς φορές στοὺς μαθητὲς του, καὶ ὀλοκλήρωσε τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου μὲ τὴν ἐνδοξη ἀναλήψή του στοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν;

Ὡ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ! Ὡ, Σωτῆρα μας, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ! Στὰ ἔργα τῆς ἀγάπης σου, στὰ ἀμέτρητα θαύματά σου, πρόσθεσε καὶ ἓνα ἄλλο θαῦμα: ἄγγιξε μὲ τὴν δεξιὰ σου τὴ λίθινη καρδιά τους καὶ δῶσε σ' αὐτοὺς «καρδιά σαρκίνη». Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr